

[Holger Eriksen.]

De får altså slet ikke nogen kompensation for den merudgift, omsætningskatten giver dem. Hvis man løfter bundgrænsen op til 7 000 kr. — og det må man jo på et eller andet tidspunkt gøre — vil i fremtiden en forhøjelse af omsætningskatten ramme dem, der ligger under de 7 000 kr., både hårdt og brutalt.

Her er vi ved det, som gør, at jeg i særlig grad er bange for denne skat, nemlig den omstændighed, at er denne vej én gang betrådt, er der næsten ingen mulighed for senere at slå kontra. Kommer der på et eller andet tidspunkt en krisesituation, er det jo uhyre let at sætte omsætningskatten på de 5,25 pct. op til 8 pct., 10 pct. eller til 12 pct. under hensyn til, hvad man skønner er nødvendigt, og det skulle aldeles ikke forbyde mig, om man i en sådan situation fandt på at kræve, at denne skat skulle holdes uden for pristallet, vi har jo allerede hørt krav i den retning under den foregående diskussion. Måske kunne man også komme ud for krav om, at man samtidig nedsatte den direkte skat for de større indkomster, og så ville det altså sige det samme som, at man gik videre ikke ad indkomstudjævningens vej, men i den modsatte retning.

I det foreliggende lovforslag er den bitre pille blevet tilsukret således, at den bortset fra de ting, jeg i det foregående har påtalt, ser temmelig uskyldig ud. Men i det øjeblik man gik videre — og der er næppe nogen, der tør give garantier for, at noget sådant ikke vil ske — ville dens sande karakter afsløre sig, Selv om man som nævnt i den forbindelse forhøjede bundgrænsen i erkendelse af, at de pågældende faktisk ingen betalingsevne havde, ville man til gengæld gennem den forhøjede omsætningskat komme til at tage endnu mere fra dem, om hvem man i forvejen havde erklæret, at de ingen skattebetalingsevne havde.

Man har sagt, at en af de store fordele ved omsætningskatten er, at den hindrer skattesnyderi; man nævner også adskillige milliarder som de beløb, der årlig unddrages skattebehandling. Hertil er vel at sige, at hvis man skærpede kontrolloven, kunne man komme en væsentlig del af det faktiske skattesnyderi til livs. Jeg tænker bl. a. på, at det er jo mærkeligt, at vi har en

bestemmelse om, at alt, hvad man tjener, skal opgives til skattevæsenet; men hvad man får udbetalt i form af udbytte af aktier, obligationer eller renter af indestående kapitaler i banker og sparekasser, skal overhovedet ikke opgives nogen steder. Hvis man på det punkt stillede kapitalen lige med arbejdet og sendte disse oplysninger til en pulje, der videresendte dem til de forskellige skattemyndigheder, er der ikke spor af tvivl om, at dér ville man finde en væsentlig del af de skattesnydere, som i øvrigt unddrager sig beskattning. Og hvis man tænker ikke på skattesnyderiet, men på de beløb, som bliver unddraget skattebehandling gennem de afskrivningsregler, vi har, ja, så vil det jo også være muligt at se på dem og revidere dem, hvis de er for vidtgående. Det er således karakteristisk, at man for landbrugets erhvervsbygninger tillader, at de samme værdier kan afskrives mere end én gang — to, tre, eventuelt fire gange, hvis der sker tilstrækkeligt med handler, men det er vel meget tvivlsomt, om der ikke bliver lige så store muligheder med hensyn til at snyde med omsætningskatten, i hvert fald når den skal opkræves i detaileddet.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at bruge grossistledet eller detaileddet. Jeg er heller ikke meget imponeret af alle de henvendelser, som er kommet fra de forskellige detailhandlere med bemærkninger om, hvor meget deres bogholderi vil blive dyrere i den kommende tid, for det kommer jo ikke til at gå ud over dem. Det bliver kunderne, det kommer til at gå ud over. Det bliver en driftsudgift, der bliver lagt over på vareprisen, og i kraft deraf bliver omsætningskatten så endnu større, end man på forhånd havde regnet med.

Men der kan også være tilfælde, hvor detailhandlerne kan komme i store vanskeligheder. Jeg har således læst en henvendelse, vi i dag har modtaget fra de fabriker, der fremstiller konsum-is; de har gjort gældende, at de har 16 000 iskiosker og tilsvarende virksomheder, som i høj grad bliver ledet af folkepensionsister eller almindelige pensionister. Halvdelen af disse 16 000 har en omsætning på over 25 000 kr., hvilket vil sige, at de bliver registreringspligtige, og, hævder man, de pågældende er